zyn de bermhertigen want zy zullen bermhertigheid verweven. H. Math.

Zaert wel myne kinderen, zaert wel gy al myne vrienden, ik laet u in de vreeo des Heeren, trachtt er altyd in te blyven. Gelukkig zyn zy, die in het goed dat zy ondernomen hebben volherden! wozmy, ik ga tot God met grooten drift en ik bevoel u allen in zyne gratie. (H. Franc. v. Assis.)

O Jesus, met uw H. kruis in myne handen, heb ik myne oogen gesloten!

De wrede der zied in de uerder dood is dikwils het begin van den loon der recht veerdigen. H. Greg.

BID VOOR DE ZIEL

VAN JOFVROUW

Anna Teresia Van De Putte,

Weduwe van Mynheer

Petrus Augustinus Van Malleghem,

Geboren te Nukerke, den 29 September 1795, en aldaer overleden den 20 Maert 1863.

Zy was eene vrome vrouw die acht heeft genomen op al de wegen van haer huis, en haer brood in ledigheid niet heeft geten (Prov. 31). Nooit heeft zy hulp geweigerd aen de behoeftige, en niet de weeuwen heeft zy haer brood geboden, want het medelyden was met haer van hare kindsheid opgegroeid. (Job. 31) Daerom zal zy gelukkig zyn (Prov. 14) Als eene ware weduwe was zy aenhoudend in het gebed, gekend voor hare werken van liefdadigheid; zy had eene allergrootste zorg voor de opvoeding haerer kinderen, was herbergzaem, vertroostte de bedrukten, en oefende alle slach van goede werken. (Tim. I. C. 5) Zy was zeer godvreezende en daerom had iedereen voor haer groote achting, en niemand was er die een woord tot haer nadeel sprak (Judith 8). Zy was waerlyk bemind van God en van de menschen, en hare gedachtenis is in zegening (Eccl. 15).

Dat God u uw wedergeve het goed welke gy gedaen hebt, en moget gy eene volle vergelding van den Heer ontvangen (Ruth. II. 12).

O Heer Jesus, bermhertigheid! (100 dagen aflaet.)

Minnelyk heet van Maria, wees myne toevlugt! (300 dagen aflaet.)

O Maria zy was uw kind, leen uw dat gy hare moeder zyt! (H. Aug.) zalig

Eene kind van Maria zal nooit verloren gaen. (H. Epiphan.)

Ondat zy God aengenaem was moest hy haer beproeven.... Tob. 12.

Cent. Geen d. J. B. D. Hemelaeret, vroeger Varoychegen-Lepre, by St Prafokar